

Kas ir deja Jūsu izpratnē? Par šo lika aizdomāties deju koncerta apmeklējums - visi vīrieši griež dejā visas sievietes, pēkšņi aptvēru, ka kauns skatīties uz to, kāpēc tā? Varbūt tam piešķiru pārāk lielu nozīmi? Ir tīkami noraudzīties dejā, kur dejo tikai vīri vai tikai sievietes, bet kā vispār radās tā kopīgā dejas - valsis, tango, arī, kāda nozīme tam tika piešķirta agrāk? Ļoti priecāšos par Jūsu viedokli saistībā ar deju.

Dejas, kustību raksti un domas.

Labdien, Austris!

Cilvēks ir Kosmiskās Idejas materializācija. Viss apkārt redzamais ir kādu Kosmisku Ideju materializācija. Jebkas Cilvēka darītais ir Idejas vai viņa domas darbības rezultāts. Tādu Ideju vai domu var izteikt ar vārdu, skaņu mūzikā, līniju un krāsu laukumiem zīmējumā, rakstu zīmēs un kustības. Tāpat kā akustiskajā vidē ir **trokšņi, skaņas** un **Mūzika**, tāpat ir **kropļība, pareiza forma** un **Daile** visās citās Idejas un domas izteiksmēs.

Doma pati ir Idejas izteiksme un tāpēc arī tā var būt kropla, slima vai pareiza un Īsta. Kropla – slima doma rada kroplu darbības vai apģērba formu, kustību, vārdu vai zīmējumu. Pareiza doma rada pareizu formu (*pareiza forma atbilst Dabiskās Kārtības Normu Sistēmas normām - kanoniem*), bet **Īsta doma paver ceļu Idejai** un tad rodas **Daile – Harmonijas plūsma**.

Harmonija nevar būt statiskā stāvoklī. Visumā nav nekā statiska. Visums pastāv kā saskaņota plūsmu sistēma. Pat it kā statiskas parādības – arhitektūra, ainava vai skulptūra, glezna ir vērtība tikai mijiedarbībā ar Cilvēka apziņu un Harmonijas plūsma ir apziņas un objekta mijiedarbības.

Mēs sakām, ka troksnis ir haoss vai neattīrta skaņa, bet Mūzika ir Harmonijas plūsma (*tīrās*) skaņās. Tieši tāpat ir netīra - haotiska vai neizkopta kustība, un ir arī tīra, izkopta – precīza, plūstoši plastiska kustība un ir **Harmonijas plūsma (*tīrās*) kustībās** – tā ir **Deja**. Mūsdienās par deju sākuši saukt neattīrītas rakstā sakārtotas kustības un kustības (*vai kustību kropļības*) no jomām, kurām ar Deju nekāda sakara nav – piemēram, “modernais balets”, “estrādes piederība”, “dejas pie stieņa” utt., bet tas neatbilst Dejas dabai. **Patiesa vai Īsta Deja ir Harmonijas plūsma, caur kuru tiek izteikta Īstenība vai Realitāte** – tas, ko nes neizkropļota Ideja.

Atkāpes no Idejas, Īstenības vai Realitātes ir atkāpes lielumam atbilstoša netīrība. Tādu atkāpi – netīrību rada domas atkāpe no Realitātes – domas neizkoptība, netīrība, nesakārtotība, slimīgs murgainums – haoss Cilvēka apziņā un domāšanā, kas galarezultātā ir Zināšanu trūkums un prāta neaudzinātība vai šamanisms.

- **Šamanisms uztur prāta, domu un apziņas kropļības.**
- **Murgainas, netīras domas rada murgainu kustību savārstījumu.**
- **Pareiza doma rada pareizu kustību rakstu.**
- **Realitātei atbilstoša (*tīra*) Doma rada Idejas izteiksmes ceļu kustībās – Deju.**
- **Deja ir tikai tur, kur tīra Doma ielaiž Ideju.**
- **Ideja ir Ideālās pasaules izteiksme, izpausme.**
- **Deja ir Sakrālā kustību kārtība un saturs, tāpēc Deja ir tur, kur tā nes Sakrālo Ideju.**
- **Dejas būtība un daba ir Sakrāla.**

Vēsturiski, laika gaitā ir notikusi Cilvēces atkāpe no Idejas, Realitātes un Domas tīrības un tāpēc zuduši Harmonijas plūsmu ceļi – Idejas izteiksmes iespējas, kā vietā, domai piesārņojoties un disharmonizējoties, dzīvē ir ienākuši kropļojumi – trokšņi, neglīta ākstīšanās, “laikmetīgā māksla” un visādi citādi dzīves murgi.

Sākotnēji Cilvēki savās dejās izteica Sakrālās Idejas, kustību rakstos rādīja savas apziņas vērtības un kvalitātes, savu attieksmi pret citu Cilvēku. Vēlāk dejas kļuva par emocionālu kustību rakstu izklaidei, intīmas baudas gūšanai demonstrējot sevi un apskatot citus vai izmantojot kā atļautu pieskārienu veidu, ja šajā sabiedrībā ir liegti publiski pieskārieni. Sabiedrībās un vidēs, kur tādu liegumu nav, ātri vien izvirst arī kustību raksts. Tāda pat kustību izvirtība ir arī individuālistu visatļautības vidēs.

Kustību rakstiem bieži vien ir rituāla, grupu vienojoša, sabiedrisko stāvokli izsakoša vai noteiktu notikumu iezīmējoša daba. Kopīgi izdarītas ritmiskas kustības vieno kustīgos un rada emocionāla apmierinājuma sajūtu – fizioloģiski saskaņo bioloģiskos objektus un viņu psihiskos procesus. Ir kustību raksti, kurus pielieto noteiktās vidēs un apstākļos. Piemēram, tango ir tipiska netīrā “deja” kādu Argentīnā ar prostitutām piekopa ostmalu krodziņos. Valšu izcelsme ir meklējama Austrijas zemnieku vidū.

Jūsu nepatika “dejai visiem ar visām” pamatā ir sapratne par vienmīlību – to, ka katram var būt tikai viena. “Katram Prātam viena Ideja”. **Prāts ir Vīrs, bet Sieva ir šo Prātu atdzīvinošā Ideja.** Jūsu noraidītā “deja” līdz ar to noraida tajā ietērpto netīro domu par to, ka var nebūt vienmīlis – var mainīt sievas vai pareizāk sakot – dzīvot bez sievas – vienkārši čupoties ar sievietēm. Ir patīkami zināt, ka ir vēl Ideju uztvert spējīgi Cilvēki, taču nevar ignorēt šodienas realitāti.

Šodienas objektīvā realitāte ir tāda, ka **ši civilizācija ir beigusī savu Evolūcijas ciklu un, tāpat kā iepriekšējā, noiet no Cilvēces Vēstures skatuves, lai atbrīvotu vietu nākošajai.** Iepriekšējās civilizācijas nožēlojamās Cilvēciskās paliekas mēs varam vērot Āfrikas un dienvidaustrumāzijas tautu dzīvē. Lai Jūs nemaldina tur baltās rases (*kolonizatoru*) ienestās tehnoloģijas un vietējo darbošanās ar tām. **Cilvēces, rases un civilizācijas Evolūcija nav mērāma un apskatāma tās lietotajās tehnoloģijās, bet Cilvēcisko Vērtību dzīvē – apziņas iekšienē notiekošajā.** Transhumānisms, robotizācija, datorizācija, visādu “e” ieviešana, internetizācija, ģenētiskās manipulācijas un visu jomu militarizācija ir tikai Evolucionārā strupceļa sekas – deviācijas ceļu meklējumi. (*Deviācija ir ārpus Normu Sistēmas – kanona esoša iespēja, attīstot, tā pāriet perversijā – Normu Sistēmai – kanonam pretējā, to noliedzošā un sagraujošā parādībā. Perversija, ķecerība ir tas, kas iznīcina savu pretstatu.*)

Šī civilizācija, neskatoties uz visu ārējo iluzoro tehnoloģiskumu, savā lejupeļīdē iekšēji – apziņas dzīvē jau ir “izkritusi” caur maģiskuma līmenim (*kur to noveda “kristīgā” baznīca*) un tagad dzīvo zemākajā no iespējamajiem - šamanisma apziņas stāvoklī. (*Šamanisms ir Evolūcijas perversija.*) Maģiskums no šamanisma atšķiras ar to, ka māgs, pārzinot Dabas Likumus un Dabisko Kārtību, to izmanto savu mērķu sasniegšanai. Māgs kontrolē Dabas garus. Šamanim nav zināšanu par Dabas Likumiem un Dabisko Kārtību, bet ir saglabājušās psihotehnikas sakariem ar Dabas garu pasauli. Šamanim nav māgu mērķu – transformēt materiālās formas. Starp maģiju un šamanismu nav asi izteiktas robežas, zemākā maģija kļūst par šamanismu un maģija tiek pielietota atkarību radīšanai un paverdzināšanai – varas iegūšanai.

Dabas gari ir māga atkarībā, bet **šamanis ir teritoriālo garu atkarībā.** Gudrākie un uzmanīgākie māgi ir sadarbības attiecībās ar Dabu un tās gariem, bet šamaņi ir konkurences – piespiešanas cīņas attiecībās. Pie tam jāsaprot, ka šamanis saskaras ar Dabas garu zemākajiem slāņiem. Tajos šamaņa “cilts” – “čukčas” ir tāds pat ganāmpulks – pārtikas bāze, kā “čukčām” viņu brieži.

“Čukčas” gana savus briežus no tiem “iekasējot ikgadējo nodokli” gaļas un ādu veidā. “Čukčas” atrod bara vadoni un caur to vada baru. Brieži seko savam “prezidentam”.

Tieši tāpat teritoriālie gari caur viņu šamani gana savu “čukču” “cilti”. “Čukčas” pārtiek no briežu gaļas un ādām, bet šamaņu piesauktie teritoriālie gari no “čukču” psihe emanācijām, smalko ķermeņu endoplazmas un ēterisko ķermeņu ēteriskās substances.

- **Šamanis ir starpnieks starp “čukčām” un viņus ganošajiem teritoriālajiem gariem.**

Šamaņa mērķis ir paverdzināt savu “cilti” un ar šo paverdzināto izmantošanu apmierināt savas eksistenciālās vajadzības. Paverdzināšanai šamanis izmanto to, kā nav viņa “ciltij” – viņam zināmās psihotehnikas. Ar to pielietojumu un pielietojuma demonstrējumu - “viņa sarūpēto” laimīgām medībām labvēlīgu laiku un zvēru uzvedību, par ko gādā Dabas Garu pasaule, šamanis sevi paceļ pār cilts medniekiem, lai tur, iluzorā pārākumā esot, paverdzinātu eksistenciālajās vajadzībās nopiesto “cilti”.

Stājoties “amatā” – attiecībās ar “cilts” teritoriālajiem gariem, šamanis slēdz līgumu, kurā teritoriālie gari “cilts” ganīšanai pieņem attiecības ar šo šamani – “dzird viņa balsi”, par ko šamanis apņemas ar savu psihotehniku palīdzību organizēt “čukču” samaksu ar cilts tradīciju piekopšanas rituālos izdalīto endoplazmu, psihe emanācijām un “nejaušu” negadījumu laikā sarūpēto ēterisko substanci.

Endoplazma no Cilvēka smalkā ķermeņa izdalās emocionālā uzbudinājuma, nesavaldības (*hiperaktivitātes*), masu (*pūļa*) eksaltācijas, reliģiskas un mistiskas ekstāzes, transa laikā, kā arī strauju ķermeņa stāvokļu un pozu maiņas laikā (*normā visām kustībām jābūt plastiski plūstošām*). Klasiskas teritoriālo garu barotavas ir “masas aizraujoši kultūras, sabiedriskās un politiskās dzīves pasākumi” (*klasika, kā Mielavs bērnu un jaunatnes dziesmu svētkos ar savu “Ai, jel manu vieglu prātu”, viņām ritmiski lēkājot, uztracināja vidusskolnieces*), naktsklubi, rokkoncerti, tautas “deju” pulciņi un klubi (*strauji griezieni, palēcieni un citas separējošas un “uzkarsējošas” kustības*), kā arī visādas gumijlēcšanas, batuti, masu skriešanas akcijas, “lielais sports”, “amerikāņu kalniņi” un citas atrakcijas ar pārslogojošu emocionālu un fizisku iedarbi uz ķermeni.

- **Teritoriālie gari iegūst varu pār šamani – paverdzina šamani, bet par to palīdz šamanim paverdzināt viņa “cilti”.**

Nav noslēpums, ka Latvija jau trīs gadu desmitus dzīvo šamanismā. Uz to – tā nostiprināšanu ir vērstas visas te notiekošās reformas. **Arī tā saucamā “kompetenču izglītība” ir pāreja no akadēmiskās izglītības algoritma (*sintētiskās domāšanas veidošanas, kopsakarību sapratnes un notiekošā vērtēšanas*) uz šamaniskās apmācības sistēmas algoritmu.** (*Individuāli emocionāla “klipveidīga”, šauri praktiska, “mozaīkas” veida faktu uztvere, kas izslēdz kopsakarību saskatīšanu, notiekošā sapratnes un vērtēšanas iespēju*) Tas ir saistīts ar atteikšanos no civilizēta (*akadēmiska*) dzīvesveida un pāreju uz šamanisku “cilts” eksistenci, kur noteicošā vairs nav sabiedrības kolektīvā valsts dzīve, bet lielāko materiālo labumu dodošā “apsaimniekotāja”, “darba devēja” vai investora korumpējošā vara. Šī pāreja ir valsts demontāžas un valsts institūciju funkciju sašaurināšanas (*to pārkraušanas uz iedzīvotājiem un ārpakalpojumu sniedzējiem*) pamatā.

- **Valsts pamatā ir Cilvēku sabiedrisko attiecību kvalitātes, tāpēc valsti stiprina izglītības ceļā, tur, kur tiek celtas šīs kvalitātes.**
- **Šamanismā nav valsts.**
- **Šamanismā ir šauru, zemāko eksistenciālo vajadzību apmierināšana.**

- Šamanismā vērtīgi ir tikai konkurētspējīgi ekonomiski aktīvie iedzīvotāji.
- Šamanismā tiem, kuri apēd vairāk kā sarūpē, ļauj vai piespiež nomirt.
- Šamanismā galvenā vērtība ir rentabilitāte.
- Šamaņi sludina katra paša atbildību par savu labklājību, bet noklusē to, ka lielākajai “cilts” daļai nav labklājības iespēju tieši tāpēc, ka šamaņi viņiem tās liedz.
- Šamaņi savus konkurentus apkaro tiem vēl bērnībā esot.
- Šamaņi paverdzina, sašaurinot iespēju horizontu.

Paši Latvijas šamaņi savu šamanismu neslēpj. Brīžiem viņi to dekorē ar “ciltij” tobrīd patīkamākiem un pieprasītākiem vārdiem. Piemēram, “dievturība”, alternatīvā izglītība, “Valdorfa skolas”, Montessori un humānā pedagoģija, NLP, līderisms, Ci-Guns, “meditācijas”, tantras, “ajūrvēdiskās” prakses, “Tibetas medicīna”, ekstrasensorika, dziedniecība utt.

Nav noslēpums – **viņi paši to neslēpj**, ka tā saucamā “Latvijas kultūras un mākslas dzīve” ir šamaņu rokās un tur notiekošais ir šamanisma piekopšana. Viņi paši stāsta par šamanisma “vērtībām” un to pielietojumu savā “radošajā darbā” un projektos.

- **Redzamākie “mākslinieki” un masu pasākumu organizatori ir arī redzamākie šamaņi.**

Jau sen ir zināms, ka šamaņu rokās ir tā saucamās “Latvijas Kultūras akadēmija” un “Mākslas akadēmija” un šīs “akadēmijas” ir šamaņu skolas. Atcerieties jaunās “cilts” aizrautīgi lasītos romāniņus par Harija Potera piedzīvojumiem. Tas pilnībā attiecas uz šīm Latvijas šamanisma akadēmijām. Tāpēc Jūsu apmeklētos “deju uzvedumus”, “lielkoncertus” un “deju svēkus” tagad organizē, režisē un vada šo šamanisma “kultūras” akadēmiju beidzēji, tām pietuvinātie un tās šamaņu žūrijas, komisiju, aģentūru un fondu cenzūras izraudzītie, akceptētie, tarificētie un sertificētie šamanisma piekopēji. **Tagad tā saucamajā Latvijas “kultūras un mākslas” vidē tiek pieņemti, atzīti un pieļauti – tajā pielaisti tikai šamanisma piekopēji.** Tāpēc tas, ko Jūs tur sastopat, ir šamanisma rituāli – teritoriālo garu barošanas akti. Paraugieties uz viņu izcilībā ieceltajām “tautumeitām”. Tā ir atklāta nīrgāšanās par Tautas Mākslu un Kultūru – tā ir ne ar ko nepiesegta raganu darbošanās kā uzvedībā, tā skatuves tēlā un repertuārā.

- **Jūsu apmeklētais “deju koncerts” ir jāsauc īstajā vārdā – tie ir raganu danči.**

Visas mūsdienu saviesīgās - “sporta”, balles un eiropiešu “tautiskās dejas” vai uz to bāzes veidotie kustību virknējumi – horeogrāfijas ir dažādās pakāpēs dumjas domas vai šamaniskas izdarības – domu atkāpes no Realitātes. Tādās horeogrāfijās horeogrāfs, neko nezinošs par kustību iekšējo dinamisko iedarbību, Idejisko vai domas organizācijas saturu, **pievēršas savas horeogrāfijas kustību raksta ārējai formai** un tāpēc tādā kārtā sagudro visādas muļķības. Tas ir tāpat kā rakstīt nepratējs bērns savos rotaļu ķeburos attēlo rakstīšanu, bet tādā rakstā nav ielikta nekāda sakarīga doma - tur neko (*vai neko labu*) izlasīt nevar. Tas ir kā “bla-bla-blā”, dadaisms tajā, ko šamaņi sauc par dzeju, bezsakarīgi intelektuāli slima cilvēka “vārdu salāti” vai šamanisko radiodebīldāmīšu “gaileņu vārīšana” par filozofiskām tēmām šamaņu radio runāšanas laikā.

Pauls.